

Sadržaj:

Pojam Logoterapije.....	2
Osnovne pretpostavke logoterapije.....	2
Savest.....	4
Egzistencijalni vakum.....	4
Psihopatologija.....	5
Pronalaženje smisla.....	7
Transcedencija.....	8
Terapija.....	9

Pojam Logoterapije

Logoterapija je vrsta psihoterapije koja se bavi proučavanjem smisla ljudske egzistencije i pronalaženjem tehnika kojima se ljudima može pomoći da otkriju smisao sopstvenog života. Reč otkriti ovde je od ključnog značaja jer, po ovom psihoterapijskom pravcu, čovek ne izmišlja smisao života, već ga otkriva. Život se svima nameće, a na nama je da otkrijemo zašto.

Svako je slobodan da situacijama koje mu život donosi da, odnosno ne da, određeni smisao, ali je isto tako i odgovoran za tu odluku. Smisao, sloboda čoveka i odgovornost su ključne reči u ovoj psihoterapiji. U današnje vreme sve je manje ljudskih problema izazvanih psihičkim konfliktima ili frustracijama kojima tradicionalna psihoanaliza objašnjava probleme, a sve je više onih koji su izazvani osećajem obesmišljenosti, apatije i, na kraju, dosade. Današnji čovek, ukoliko nije ispunjen osećanjem smislenosti sopstvenog života, osuđen je na bivstvovanje u rascepu između dosade i bola.

Za Viktora Frankla (Beč 1905-1997) čovek je biće smisla, ne biće nagona, niti biće moći. U svakom od nas postoji volja za smislom i ta volja nas suštinski određuje. Svoju teoriju i terapiju Frankl je zasnovao na iskustvu nacističkih koncentracijskih logora, u kojima je bio zatočen od 1942. do 1945, u kojima su mu stradali žena, otac, majka i brat. Zatočeničko iskustvo je otkrilo Franklu da čovek može da podnese i najteže uslove, ukoliko ima zbog čega da živi. Terapiju je nazvao logoterapija (izvedeno od grčke reči logos - reč, duh, Bog, smisao).

Cilj logoterapije nije da ukloni unutrašnju napetost. Napetost nije pokazatelj duševne bolesti već je neophodna za duševno zdravlje ukoliko postoji težnja ka nekom vrednom cilju.

Frankl se suprotstavljao psihološkom redukcionizmu, svođenju ljudskog bića na puku fiziologiju, uz zanemarivanje (pa i poricanje) duhovne dimenzije.

Osnovne pretpostavke logoterapije

Ove pretpostavke ne mogu se dokazati, ali se isto tako ne može ni pokazati da su netačne. Ono što se zna jeste da su mnogi psihoterapeuti iz svog dugogodišnjeg logoterapijskog iskustva za klijentima potvrdili iste. Upravo je prihvatanje ovih pretpostavki neophodno kako bi se ostvario smisao života po ovom pravcu. Pretpostavke su sledeće:

Ljudsko biće je entitet koji se sastoji od tela, uma i duha. - ovim se naglašava činjenica da ljudske postupke ne možemo objasniti samo kroz interakciju spoljašnjih okolnosti i psihičkih karakteristika. Tu postoji još jedna dimenzija - dimenzija duha koja je od ključnog značaja. Da bi se ove dimenzije bolje razumele možemo telo i psihu, odnosno um, zamisliti kao nešto što čovek poseduje, dok je duh ono što čovek jeste.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com